

**ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΤΟ ΕΛΕΓΚΤΙΚΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ**

ΕΚΤΟ ΤΜΗΜΑ

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του, στις [REDACTED], με την ακόλουθη σύνθεση: Μαρία Αθανασοπούλου, Αντιπρόεδρος, Πρόεδρος του Τμήματος, Δέσποινα Καββαδία - Κωνσταντάρα και Νεκταρία Δουλιανάκη (εισηγήτρια), Σύμβουλοι, Αγγελική Κέντρου και Ελένη Κατσούρα, Πάρεδροι με συμβουλευτική ψήφο.

Γενικός Επίτροπος της Επικρατείας: Παραστάθηκε η Πάρεδρος στη Γενική Επιτροπεία της Επικρατείας του Ελεγκτικού Συνεδρίου Αικατερίνη Μαρκοβίτη, που αναπληρώνει νόμιμα το Γενικό Επίτροπο της Επικρατείας, ο οποίος είχε κώλυμα.

Γραμματέας: Διονυσία Ανδρικογιαννοπούλου, ασκούσα καθήκοντα Προϊσταμένης Τμήματος, υπάλληλος του Ελεγκτικού Συνεδρίου.

Για να δικάσει την από [REDACTED] (Α.Β.Δ. [REDACTED]/[REDACTED]) αγωγή του [REDACTED] του [REDACTED], κατοίκου [REDACTED] ([REDACTED]), Τ.Κ. [REDACTED], ο οποίος δεν παραστάθηκε.

Κατά του Ελληνικού Δημοσίου, νομίμως εκπροσωπούμενου από τον Υπουργό Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών, ο οποίος παραστάθηκε διά της Παρέδρου του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους Μαρίας Γραμματικάκη.

Το νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου με την επωνυμία «Ηλεκτρονικός Εθνικός Φορέας Κοινωνικής Ασφάλισης» και με δ.τ. «e-Ε.Φ.Κ.Α.», που εδρεύει στην Αθήνα και εκπροσωπείται νόμιμα από τον Διοικητή του, παραστάθηκε ομοίως διά της Παρέδρου του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους Μαρίας Γραμματικάκη.

Κατά τη συζήτηση που ακολούθησε, το Δικαστήριο άκουσε:

Την εκπρόσωπο του Ελληνικού Δημοσίου και του e-Ε.Φ.Κ.Α., η οποία ζήτησε την απόρριψη της αγωγής και

Την Πάρεδρο στη Γενική Επιτροπεία της Επικρατείας του Ελεγκτικού Συνεδρίου, η οποία πρότεινε την αναβολή έκδοσης οριστικής απόφασης επί της αγωγής.

Μετά τη δημόσια συνεδρίαση το Δικαστήριο συνήλθε σε διάσκεψη.

**Αφού μελέτησε τα σχετικά έγγραφα και
Σκέφθηκε σύμφωνα με το νόμο**

1. Με την ένδικη αγωγή, όπως αναπτύσσεται με το από [REDACTED] υπόμνημα, και κατ' εκτίμηση αυτής, ο ενάγων, στρατιωτικός συνταξιούχος του Δημοσίου, ζητεί να αναγνωρισθεί η υποχρέωση του εναγομένου να του καταβάλει το συνολικό ποσό των 4.396,80 ευρώ, νομιμοτόκως, ως αποζημίωση, βάσει του άρθρου 105 του ΕισΝΑΚ, για την αποκατάσταση της ζημίας που υπέστη λόγω της επιβολής επί των συντάξιμων αποδοχών του των μειώσεων της υποπαρ. Β.3 της παρ. Β του άρθρου πρώτου του ν. 4093/2012, κατά το χρονικό διάστημα από 1.1.2017 έως 31.12.2021. Ειδικότερα, ισχυρίζεται ότι εσφαλμένα η συνταξιοδοτική διοίκηση δεν του επέστρεψε, βάσει των διατάξεων του άρθρου 33 παρ. 1 του ν. 4734/2020, των παρανόμως παρακρατηθέντων από τη σύνταξή του ποσών, κατ' εφαρμογή των διατάξεων της υποπαρ. Β.3 της παρ. Β του άρθρου πρώτου του ν. 4093/2012 κατά το ως άνω χρονικό διάστημα, καθότι αυτός, ως ανάπηρος με ποσοστό αναπηρίας 85%, εξαιρούνταν από την εφαρμογή των εν λόγω διατάξεων, σύμφωνα με τα ειδικώς οριζόμενα στην περίπτωση δ' της υποπαρ. Β.3 της παρ. Β του άρθρου πρώτου του ν. 4093/2012. Επιπλέον, ζητεί να αποκατασταθεί η σύνταξή του από 1.1.2022 και για το μέλλον στο αρχικό υπολογισθέν ποσό των 1.770,83 ευρώ της βασικής σύνταξής του και να καταδικασθεί το εναγόμενο στη δικαστική του δαπάνη.

2. Νομίμως εχώρησε η συζήτηση της ένδικης αγωγής παρά την απουσία του ενάγοντος, η οποία δεν επηρεάζει την πρόοδο της δίκης, καθώς όπως προκύπτει από την από [REDACTED] έκθεση επίδοσης της δικαστικής επιμελήτριας του Ελεγκτικού Συνεδρίου Μαρίνας Κουτσούκου, κλήση προς συζήτηση επιδόθηκε νομίμως και εμπροθέσμως στην πληρεξούσια δικηγόρο και αντίκλητο αυτού.

3. Στην παρούσα δίκη νομιμοποιείται παθητικώς μόνο το Ελληνικό Δημόσιο, δοθέντος ότι ο ενάγων, σύμφωνα με την [REDACTED] συνταξιοδοτική πράξη του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους, είναι συνταξιούχος λόγω ανικανότητας οφειλόμενης στην υπηρεσία και σύμφωνα με το άρθρο 4 παρ. 3 περιπτ. ε του ν. 4387/2016 (Α' 85), όσοι δικαιούνται σύνταξης λόγω ανικανότητας ή λόγω θανάτου που προήλθε πρόδηλα και αναμφισβήτητα εξαιτίας της υπηρεσίας και ένεκα ταύτης, σύμφωνα με τις διατάξεις του π.δ. 169/2007 σε συνδυασμό και με αυτές του π.δ. 168/2007, εξακολουθούν και μετά την έναρξη ισχύος του νόμου αυτού (1.1.2017) να υπάγονται στο ασφαλιστικό – συνταξιοδοτικό καθεστώς του Δημοσίου, οι δε συντάξεις τους κανονίζονται με βάση τις ισχύουσες κατά την έναρξη ισχύος του νόμου αυτού συνταξιοδοτικές διατάξεις του Δημοσίου και καταβάλλονται από το Δημόσιο. Συνεπώς, ο ε-Ε.Φ.Κ.Α., ο οποίος στην

προκειμένη περίπτωση δεν είναι διάδικος, μη νομίμως παρέστη κατά τη συζήτηση της υποθέσεως στο ακροατήριο του Δικαστηρίου και για τον λόγο αυτό, πρέπει να αποβληθεί από τη δίκη.

4. Η αγωγή, κατά το μέρος που με αυτή ζητείται να αναγνωρισθεί ότι το εναγόμενο οφείλει να αποκαταστήσει την σύνταξή του από 1.1.2022 και για το μέλλον στο αρχικό υπολογισθέν ποσό των 1.770,83 ευρώ, πρέπει να απορριφθεί ως απαράδεκτη, καθόσον, κατά την έννοια των άρθρων 130 παρ. 1, 132 και 140 παρ. 1 του ν. 4700/2020, αίτημα της αγωγής μπορεί να είναι μόνο η καταψήφιση ή η αναγνώριση ήδη γεγενημένης και εκκαθαρισμένης, κατά τον χρόνο άσκησης της αγωγής αξίωσης, όχι δε και η επιδίκαση μελλοντικών αξιώσεων, ήτοι αξιώσεων που πηγάζουν από ζημία που δεν έχει επέλθει κατά τον ως άνω κρίσιμο χρόνο (ΕλΣυν Τέταρτο Τμ. 344,2023, πρβλ. Έκτο Τμ. 525/2022). Κατά τα λοιπά, η αγωγή αυτή πρέπει να εξετασθεί ως προς τη νομική και ουσιαστική της βασιμότητα.

5. Με το άρθρο πρώτο παράγραφος Β του ν. 4093/2012 «Έγκριση Μεσοπρόθεσμου Πλαισίου Δημοσιονομικής Στρατηγικής 2013-2016 - Επείγοντα Μέτρα Εφαρμογής του ν. 4046/2012 και του Μεσοπρόθεσμου Πλαισίου Δημοσιονομικής Στρατηγικής 2013-2016» (Α' 222/12.11.2012), που ισχύει, σύμφωνα με υποπαράγραφο Β.8 αυτού, από 1.1.2013, ορίστηκαν, μεταξύ άλλων, τα εξής: «Υποπαράγραφος Β.3. [όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 1 παρ. 2 του ν. 4111/2013 (Α' 18) με έναρξη ισχύος - σύμφωνα με την παράγραφο 5 του ίδιου άρθρου - από 19.11.2012] «α. Η μηνιαία σύνταξη ή το άθροισμα των μηνιαίων συντάξεων και μερισμάτων, άνω των 1.000 ευρώ, που καταβάλλονται από οποιαδήποτε πηγή και για οποιαδήποτε αιτία, μειώνεται ως εξής: Για συνολικό ποσό σύνταξης ή αθροίσματος συντάξεων: αα. Άνω των 1.000,00 ευρώ και έως 1.500,00 ευρώ, μειώνεται το σύνολο του ποσού κατά 5% και σε κάθε περίπτωση το ποσό που εναπομένει δεν μπορεί να υπολείπεται των 1.000,01 ευρώ. ββ. Από 1.500,01 ευρώ έως και 2.000,00 ευρώ, μειώνεται το σύνολο του ποσού κατά 10% και σε κάθε περίπτωση το ποσό που εναπομένει δεν μπορεί να υπολείπεται των 1.425,01 ευρώ. γγ. Από 2.000,01 ευρώ έως και 3.000,00 ευρώ, μειώνεται το σύνολο του ποσού κατά 15% και σε κάθε περίπτωση το ποσό που εναπομένει δεν μπορεί να υπολείπεται των 1.800,01 ευρώ και δδ. Από 3.000,01 ευρώ και άνω, μειώνεται το σύνολο του ποσού κατά ποσοστό 20% και σε κάθε περίπτωση το ποσό που εναπομένει δεν μπορεί να υπολείπεται των 2.550,01 ευρώ. β. Για τον προσδιορισμό του ποσοστού μείωσης λαμβάνεται υπόψη το ποσό της μηνιαίας βασικής σύνταξης ή των μηνιαίων βασικών συντάξεων όπως αυτά θα έχουν διαμορφωθεί την 31.12.2012 μετά την τυχόν παρακράτηση της εισφοράς αλληλεγγύης συνταξιούχων και της επιπλέον εισφοράς ..., καθώς και των τυχόν μειώσεων που επιβλήθηκαν με τις διατάξεις της παρ. 10 του άρθρου 1 του ν.

4024/2011 και του άρθρου 1 του ν. 4051/2012. γ. Σε περίπτωση συρροής συντάξεων το ποσό της μείωσης επιμερίζεται αναλογικά σε κάθε φορέα ή τομέα και αποτελεί έσοδο του οικείου ασφαλιστικού φορέα ή τομέα. δ. Εξαιρούνται των ανωτέρω μειώσεων οι συνταξιούχοι του Δημοσίου, γενικά, οι οποίοι είναι ανάπηροι με ποσοστό αναπηρίας 80% και άνω, σύμφωνα με γνωμάτευση της Ανωτάτης Στρατού Υγειονομικής Επιτροπής Επίσης, εξαιρούνται των ανωτέρω μειώσεων οι αποδοχές, όπως αυτές ορίζονται στην παρ. 2 του άρθρου 17 του ν. 875/1979 (Α' 50), των Αναπήρων Πολέμου Αξιωματικών Πολεμικής Διαθεσιμότητας, καθώς και των υπηρετούντων στο Σώμα της Ελληνικής Αστυνομίας της κατηγορίας μονίμου διαθεσιμότητας, με ποσοστό αναπηρίας ογδόντα τοις εκατό (80%) και άνω, σύμφωνα με γνωμάτευση της Ανωτάτης Στρατού Υγειονομικής Επιτροπής, όπως επίσης και όσοι συνταξιοδοτούνται με βάση τις διατάξεις των νόμων 1897/1990 και 1977/1991. Γενικά, η γνωμάτευση των υγειονομικών επιτροπών του Κέντρου Πιστοποίησης Αναπηρίας λαμβάνεται εξίσου υπόψη για την εξαίρεση από τις μειώσεις της περίπτωσης δ' της υποπαραγράφου Β3 της παραγράφου Β' του άρθρου πρώτου του ν. 4093/2012. Οι γνωματεύσεις δε της Ανώτατης Στρατού Υγειονομικής Επιτροπής ισχύουν και για τη συνταξιοδότηση από οποιονδήποτε άλλο φορέα συνταξιοδότησης.».

6. Στο άρθρο 33 του ν. 4734/2020 «Τροποποίηση του ν. 4557/2018 (Α' 139) για την πρόληψη και καταστολή της νομιμοποίησης εσόδων από εγκληματικές δραστηριότητες και της χρηματοδότησης της τρομοκρατίας -Ενσωμάτωση στην ελληνική νομοθεσία της Οδηγίας (ΕΕ) 2018/843 (L 156) και του άρθρου 3 της Οδηγίας (ΕΕ) 2019/2177 (L 334) και λοιπές διατάξεις» (Α' 196/8.10.2020) ορίστηκε ότι «1. Ποσά, τα οποία αντιστοιχούν σε περικοπές και μειώσεις κύριων συντάξεων συνταξιούχων του Δημοσίου, οι οποίες επιβλήθηκαν κατ' εφαρμογή της υποπαρ. Β3 της παρ. Β' του άρθρου πρώτου του ν. 4093/2012 (Α' 222) και αφορούν το χρονικό διάστημα από τις 11.6.2015 και μέχρι τη δημοσίευση του ν. 4387/2016 (Α' 85), καταβάλλονται άτοκα στους δικαιούχους. 2. ... 3. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων ρυθμίζονται ο τρόπος, η διαδικασία και οι λεπτομέρειες καταβολής των προς επιστροφή ποσών, η οποία ολοκληρώνεται έως την 31η Δεκεμβρίου 2020. 4. ...». Με την κατ' εξουσιοδότηση δε των διατάξεων αυτών εκδοθείσα Φ.11321/37311/1610/13.10.2020 (Β' 4536) κοινή υπουργική απόφαση ορίστηκε, στο άρθρο 1, ότι, «Επιστρέφονται αναδρομικά ποσά συντάξεων που αντιστοιχούν στις πραγματοποιηθείσες μειώσεις των κύριων συντάξεων για το χρονικό διάστημα από 11.06.2015 έως και 12.05.2016, οι οποίες θεσπίστηκαν με τις διατάξεις της υποπαρ. Β3 της παρ. Β του άρθρου πρώτου του ν. 4093/2012 (Α' 222)», και στο άρθρο 2, ότι, «1. Δικαιούχοι επιστροφής αναδρομικών ποσών είναι οι κατά το χρονικό διάστημα που ορίζεται στο άρθρο 1 της παρούσας συνταξιούχοι του Δημοσίου και οι συνταξιούχοι υπάλληλοι των ΟΤΑ και των ΝΠΔΔ που διέπονται

από το ίδιο με τους δημοσίους υπαλλήλους συνταξιοδοτικό καθεστώς, είτε οι συντάξεις του βαρύνουν το Δημόσιο, είτε τους οικείους φορείς, καθώς και οι συνταξιούχοι υπάλληλοι του Οργανισμού Σιδηροδρόμων Ελλάδος και των ασφαλιστικών Ταμείων του προσωπικού Σιδηροδρομικών Δικτύων, που διέπονται από το καθεστώς του ν.δ. 3395/1955 (Α' 276) και οι οποίοι εντάχθηκαν στον κλάδο κύριας ασφάλισης και λοιπών παροχών του Ηλεκτρονικού Εθνικού Φορέα Κοινωνικής Ασφάλισης (e-ΕΦΚΑ), σύμφωνα με το άρθρο 51 του ν. 4387/2016 (Α' 85), καθώς και οι συνταξιούχοι της παρ. 3 του άρθρου 4 του ν. 4387/2016. 2. ...».

7. Από το συνδυασμό των αναφερόμενων στις προηγούμενες σκέψεις διατάξεων συνάγεται ότι οι συντάξεις των πρώην στρατιωτικών υπαλλήλων του Δημοσίου που κανονίζονται σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 45 του π.δ/τος 169/2007 περί παθόντων εξαιτίας της υπηρεσίας, υπόκεινται στις προβλεπόμενες εκ του νόμου, για την κατηγορία αυτή συντάξεων, μειώσεις, ήτοι πλην άλλων και στη μείωση της υποπαραγράφου Β.3 της παραγράφου Β του άρθρου πρώτου του ν. 4093/2012, εφόσον υπερβαίνουν το κατά περίπτωση προβλεπόμενο ύψος και δεν εμπίπτουν στις προβλεπόμενες από το νόμο εξαιρέσεις, ήτοι, πλην άλλων, δεν κανονίζονται βάσει ποσοστού αναπηρίας 80% και άνω, σύμφωνα με γνωμάτευση της Ανωτάτης Στρατού Υγειονομικής Επιτροπής. Συνεπεία άλλωστε της εξαίρεσης τους από την εν λόγω μείωση, οι εν λόγω συνταξιούχοι δεν είναι δικαιούχοι επιστροφής αναδρομικών ποσών βάσει των διατάξεων του άρθρου 33 του ν. 4734/2020 και της κατ' εξουσιοδότηση αυτού εκδοθείσας Φ.11321/37311/1610/13.10.2020 κοινής υπουργικής απόφασης.

8. Στην προκειμένη περίπτωση, από τα στοιχεία του φακέλου προκύπτουν τα ακόλουθα: Ο ενάγων, που γεννήθηκε το έτος 1963, τέθηκε σε αυτεπάγγελτη αποστρατεία με το από [REDACTED] π.δ., με το βαθμό του Ταγματάρχη και για αποδεδειγμένη σωματική ανικανότητα, σύμφωνα με την [REDACTED] γνωμάτευση της ΑΣΥΕ. Με την [REDACTED] πράξη Κανονισμού και Εντολής Πληρωμής Στρατιωτικών και Πολεμικών Συντάξεων του ΓΛΚ του κανονίστηκε σύνταξη, λόγω σωματικής ανικανότητας, βάσει του μισθού του βαθμού του Υπολοχαγού συν την προσαύξηση 3/35 με βάση την από έτη 23-06-15 συνολική συντάξιμη πραγματική του υπηρεσία, πληρωτέα από 20.7.2002, ενώ παραπέμφθηκε ο φάκελός του στην ΑΣΥΕ, προκειμένου να γνωματεύσει σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 54 του π.δ. 166/2000 περί του ποσοστού αναπηρίας του από την πάθηση για την οποία κρίθηκε ανίκανος και αποστρατεύθηκε. Ακολούθως, η ΑΣΥΕ με την [REDACTED] γνωμάτευσή της αποφάνθηκε ότι φέρει: «1. Αγκύλωση σε έκταση του αριστερού γόνατος, απότοκο παλαιάς βαριάς σηπτικής αρθρίτιδας 2. Ατροφία όλων των μυικών ομάδων του αριστερού σκέλους, με χωλότητα κατά τη βάδιση 3. Παλαιά οστεομυελίτιδα αριστερού μηριαίου (μορφή μεγάλης βαρύτητας)» και ότι οι βλάβες αυτές του ενάγοντος είναι

αποτέλεσμα της νόσου του που εκδηλώθηκε το έτος 1988 με οξεία μορφή, ενώ αυτός ήταν σε διατεταγμένη υπηρεσία και εξαιτίας αυτής, δεν προέκυψε δε αμέλεια, δόλος, αδιαφορία ή παράλειψη τα του παθόντος από την αρχική εκδήλωση της νόσου. Εν συνεχεία, με την [REDACTED] πράξη Κανονισμού Στρατιωτικής Σύνταξης του ΓΛΚ, που εκδόθηκε μετά την ως άνω γνωμάτευση, κρίθηκε ότι «η πάθησή του προήλθε πρόδηλα και αναμφισβήτητα εξ αιτίας της στρατιωτικής του υπηρεσίας και του κανονίστηκε σύνταξη, βάσει των διατάξεων περί παθόντων εξαιτίας της υπηρεσίας, και ποσοστό ανικανότητας ανερχόμενο σε 80%. Ακολούθως, μετά τις [REDACTED], [REDACTED] και [REDACTED] γνωματεύσεις της ΑΣΥΕ, εκδόθηκε η [REDACTED] τροποποιητική πράξη της Δ/σης Κανονισμού και Εντολής Πληρωμής Στρατιωτικών και Πολεμικών Συντάξεων του ΓΛΚ, με την οποία, αφού ορίστηκε το νέο ποσοστό αναπηρίας του ύστερα από συγχώνευση και στρογγυλοποίηση των επιμέρους αναπηριών στο ογδόντα πέντε (85%) τοις εκατό, σύμφωνα με τις διατάξεις περί πολλαπλών αναπηριών, η σύνταξή του αυξήθηκε στα 90% των 1100/1000 του μηνιαίου μισθού ενεργείας Ταγματάρχη αυξημένου κατά 44% λόγω χρονοεπιδόματος μαζί με τα επιδόματα των νόμων 3075/2002 και 3408/2005 και ορίστηκε πληρωτέα από 1.10.2012, μαζί με προσωπικό και αμεταβίβαστο επίδομα ανικανότητας ανερχόμενο στο 12,5 % του βασικού μισθού Λοχαγού. Εν τω μεταξύ, ο ενάγων με την από 12.11.2013 αίτησή του προς το Γενικό Λογιστήριο του Κράτους ζήτησε την επιστροφή των παρακρατηθέντων από τη σύνταξή του ποσών κατ'εφαρμογή των διατάξεων της υποπαραγράφου Β.3 της παραγράφου Β του άρθρου πρώτου του ν. 4093/2012, κατά τους μήνες από τον Ιανουάριο μέχρι τον Ιούνιο του έτους 2013, δοθέντος ότι απαλλάσσεται λόγω αναπηρίας από την εν λόγω μείωση. Στην ίδια αίτηση αναφέρει ότι «[μ]ετά από τηλεφωνική επικοινωνία το ανωτέρω πρόβλημα διορθώθηκε αλλά έως και σήμερα δεν μου έχουν επιστραφεί τα ανωτέρω ποσά». Σε απάντηση της ως άνω αίτησής του, εκδόθηκε το [REDACTED] πληροφοριακό έγγραφο του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους, με το οποίο γνωστοποιήθηκε στον ενάγοντα ότι «με τη σύνταξη μηνός Μαΐου 14 θα σας χορηγηθεί αναδρομικά ποσό 265,61 ευρώ για αναλογία κράτησης Ν.4093/2012 μηνών Ιανουαρίου και Φεβρουαρίου 13».

9. Με την ένδικη αγωγή, ο ενάγων υποστηρίζει ότι εσφαλμένα η συνταξιοδοτική διοίκηση δεν προέβη στην επιστροφή, βάσει των διατάξεων του άρθρου 33 παρ. 1 του ν. 4734/2020, του παρανόμως παρακρατηθέντος από τη σύνταξή του συνολικού ποσού των 4.396,80 ευρώ, κατά το χρονικό διάστημα από 1.1.2017 έως 31.12.2021, κατ'εφαρμογή των διατάξεων της υποπαραγράφου Β3 της παραγράφου Β του άρθρου πρώτου του ν. 4093/2012, οι οποίες δεν ήταν εφαρμοστέες στην περίπτωση του, καθότι αυτός, ως ανάπηρος με ποσοστό αναπηρίας 85%, εξαιρούνταν από την εφαρμογή των εν λόγω διατάξεων, σύμφωνα

με τα ειδικώς οριζόμενα στην περίπτωση δ' της υποπαρ. Β.3 της παρ. Β του άρθρου πρώτου του ν. 4093/2012.

10. Με δεδομένα αυτά και σύμφωνα με όσα έγιναν δεκτά στη σκέψη 7 της παρούσας, ο ενάγων ως συνταξιούχος του Δημοσίου με ποσοστό αναπηρίας, καθ' όλο το επίδικο χρονικό διάστημα, ανερχόμενο σε ποσοστό 85%, εξαιρείτο της μείωσης της συντάξεώς του κατ'εφαρμογή των διατάξεων της υποπαραγράφου Β3 της παραγράφου Β του άρθρου πρώτου του ν. 4093/2012. Συνεπεία δε αυτού, κατόπιν και της προαναφερόμενης από 12.11.2013 αιτήσεώς του προς το Γενικό Λογιστήριο του Κράτους, η εσφαλμένως επιβληθείσα επί αυτής σχετική μείωση διεκόπη, όπως και ο ίδιος ομολογεί στην ίδια αίτηση. Άλλωστε και από τα προσκομισθέντα από τον ίδιο μηνιαία ενημερωτικά σημειώματα της σύνταξης του μηνός Δεκεμβρίου (μεμονωμένα) των ετών 2013, 2014, 2015, 2016, 2017, 2018, 2019, 2020, 2021, όπως επίσης και του μηνός Ιανουαρίου (μεμονωμένα) των ετών 2015, 2016, 2017, 2018, 2019, 2020, 2021, δεν προκύπτει η επιβολή επί της σύνταξής του σχετικής μείωσης. Κατ' ακολουθίαν αυτών, δεν θεμελιώνεται εν προκειμένω ευθύνη του εναγομένου για αποζημίωση, κατ' άρθρο 105 Εισ.Ν.Α.Κ., του ενάγοντος, λόγω παράνομης επιβολής επί της σύνταξής του της μείωσης της υποπαραγράφου Β3 της παραγράφου Β του άρθρου πρώτου του ν. 4093/2012, κατά το επίδικο χρονικό διάστημα. Αυτονόητο δε είναι ότι δεν θεμελιώνεται εν προκειμένω ευθύνη του εναγομένου ούτε λόγω της παράνομης, κατά τους ισχυρισμούς του ενάγοντος, μη επιστροφής, βάσει των διατάξεων του άρθρου 33 παρ. 1 του ν. 4734/2020, των ποσών της εν λόγω μείωσης, δοθέντος ότι, αφενός, οι τελευταίες αυτές διατάξεις αφορούσαν αποκλειστικά την επιστροφή των ποσών που παρακρατήθηκαν κατά το χρονικό διάστημα από 11.6.2015 και μέχρι τη δημοσίευση του ν. 4387/2016, στις 12.5.2016, συνεπώς όχι στο επίδικο χρονικό διάστημα, και, αφετέρου, δεν αποδείχθηκε, κατά τα ανωτέρω, η μείωση της σύνταξής του, κατ' εφαρμογή των διατάξεων της υποπαραγράφου Β3 της παραγράφου Β του άρθρου πρώτου του ν. 4093/2012. Επομένως, η ένδικη αγωγή είναι απορριπτέα ως αβάσιμη.

11. Κατ' εκτίμηση των περιστάσεων ο ενάγων πρέπει να απαλλαγεί από τα δικαστικά έξοδα του εναγομένου (άρθρο 314 παρ. 1 του ν. 4700/2020).

Για τους λόγους αυτούς

Απορρίπτει την αγωγή.

Απαλλάσσει τον ενάγοντα από τα δικαστικά έξοδα του εναγομένου.

Κρίθηκε και αποφασίσθηκε στην Αθήνα στις [REDACTED]

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΜΑΡΙΑ ΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΥ

Η ΕΙΣΗΓΗΤΡΙΑ ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ
ΝΕΚΤΑΡΙΑ ΔΟΥΛΙΑΝΑΚΗ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ
ΔΙΟΝΥΣΙΑ ΑΝΔΡΙΚΟΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΥ

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση, στο ακροατήριο του Δικαστηρίου,
στις 11 Απριλίου 2025.

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΜΑΡΙΑ ΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΥ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ
ΕΛΕΝΗ ΖΕΡΒΟΥΔΑΚΗ